

Pan Miroslav Lapiš ze Štítar a jeho životní příběh

Vypracovali: Lucie Lasovská, Anna Ramšáková, Ivana Izajová, Tomáš Vokřál, Daniel

Poštolka, pod vedením Mgr. Anety Ostrožlíkové

(znělka) (Yiruma - On the way)

Jsme žáky osmého ročníku 6. ZŠ v Kolíně. Náš tým se setkal s pamětníkem panem Miroslavem Lapišem, jehož příběh začíná 15. června roku 1941 v Petřvaldu, kde se narodil.... (Ivana)

Pan Miroslav Lapiš nám začal vyprávět o svém dětství, které bylo poznamenáno koncem druhé světové války. (Anna)

„Já jsem prožil druhou tu válku druhou světovou války, no a pamatuju z války hodně věcí, včetně bombardování Ostravy. Mezi Ostravou a Opavou byly prudké boje tankistů a letectva. Zem se chvěla, ohně, blesky, světlomety prostě, a když houkala siréna, tak jsme museli do sklepa se schovat, protože litaly střepiny a kulky z odstřelovačů a nebylo radno vlézt ven.“

Pan Miroslav Lapiš začal chodit na osmiletou základní školu Tomáše G. Masaryka v Petřvaldě. Celé dospívání musel pomáhat na rodinném hospodářství. (Tomáš)

„... šel jsem do chlíva odházet hnůj, podestlal jsem krávy čistou slámou a pak jsem šel teprve domů.“

Při rozhodování o výběru střední školy měl pan Miroslav Lapiš jasnou představu. Chtěl se stát letcem, ale jeho otec měl úplně opačnou vizi. Rodina potřebovala uhlí na zimu, a proto byl předurčen otcem k horničině. (Anna)

Nejdříve pracoval u Ostravsko – karvinských dolů, kde se uvázal na 10 let, proto, aby nešel na povinnou vojenskou základní službu. Stále v prašném prostředí bez čerstvého vzduchu a v horku. Nejbouřlivější období v dole byl však rok 1968. V srpnu při operaci Dunaj, vpadla vojska varšavské smlouvy na naše území. Horníci se rozhodli jít proti této skutečnosti protestovat. (Lucie)

„... A najednou z toho vyjeli tanky. Šikmoocí „Mongolci“ to byli, jak já říkám. Nevím, odkud byli. Oni nevěděli vůbec, odkud jsou, a teď ty kulometry měli na tancích a mířili na nás. Kluci na ně řvali na ně a měli jsme prapory a trvalo to tak možná 20 minut a najednou jim dal někdo z velitelů příkaz, odbočili doleva a nechali nás být.“

Horníci došli do Ostravy, kde se ale nic nedělo. Byl přečten protest horníků proti vpádu vojsk varšavské smlouvy a potom se opět všichni rozešli. Horníci se však snažili stále proti událostem ze srpna 1968 stále protestovat. (Daniel)

„Přijeli tam Rusáci s dělem, postavili ho na 4 nohy, zamířili na tu věž a na tu vlajku, že nám to odstřelí, že za 2 hodiny, když to nesundají, někdo z nás nebo z toho vedení, tak že odstřelí šachtu. Ředitel dal příkaz, tak než uplynuly 2 hodiny, tak tam vlezl jeden takový pán a sundal ji, jinak by nás sundali taky.“

V roce 1967 se oženil s manželkou Marií a v roce 1971 se společně přestěhovali do Kolína. (Tomáš)

Pan Miroslav Lapiš je nyní v důchodu. S manželkou Marií oslavili v roce 2017 zlatou svatbu, tudíž 50 let společného života. Na závěr jsme se zeptali, co by pan Miroslav Lapiš vzkázal budoucím generacím. (Ivana)

„No aby si víc užívali přírody, založili si rodinu a plně se jí věnovali.“

Znělka na konec (Yiruma - On the way)